

del sector

Des de la Plaça de Bigues

D'un cap a l'altre de la vall és un teixit de camins i carreteres, moltes acabades d'obrir, com una gran terenyina que baixa dels contorns. A alguns pujols hi és més atapeïda.

A baix la frondositat d'alguna fondalada encara predomina en aquesta mena d'escorxament despiadat.

I a tort i a dret neixen les construccions seguint el desconcert d'un laberint de futurs carrers que s'enfilen.

Així, a primer cop d'ull, apareix la vall des de l'intimitat de la Plaça de l'Església.

Hom no sap aprofitar llarga estona el seu recolliment sense que els seus ulls se li'n vagin enllà, fins l'horitzó.

Llavors es dona compte que aquell be de Déu de bosc i de conreus algú més ja l'ha tastat, i tant li ha agradat, que se n'ha apropiat ni que sigui lleu engruna.

Heus ací el perquè de la vall esgalabrada que a més d'un fa lamentar. I d'aquí el plany del veí, un captard de cel rogec i olor de roses.

—Ens ho han malmès tot. Ja no queda res per estripar.

Va passar pel meu magí el seu record d'una vall armoniosa, amarada de llum i de colors: Els verds de primavera, des del més tendre i gerd d'últim sembrat al més negre i esquiu del bosc ran les cingleres. Des del marró tou, gras, de la primera llaurada de tardor, al groc roig, esmorteït, del pollancre mig despullat a prop del riu. I un gris humit, de fred d'hivern, de llarga tarda encapotada. De nits de cel serè, transparent; de silencis, de flauteig pautat de tòtils. De cantúries de gall a primera hora, i carriqueig de roda i fum calent de vaca pels camins.

El record d'una vall tranquil·la, de tragí suau i familiar a les seves hores «punta»; de migdiades carregades de sol a la canícula que amaraven de calma mandrosa el seu clos ample i obert... Tot això semblava fugir amb aquell plany de recança.

—Ens ho han malmès tot!

No era pas la tristesa pel sol fet de contemplar l'esbocinament d'aquella vall, com el de l'objecte més preuat, el què el movia a dir-ho. Hi havia el deix més íntim i profund que el d'allò que només entra pels ulls. El deix de quelcom que només s'estima al cap d'un temps d'haver-ho suat i comparat.

Aquella nova imatge de la vall fragmentada simbolitzava el final de tota una convivència de la seva gent a l'aire dels seus costums. Era el primer pas a una vida pròspera segons un món cansat que compra el sol, l'aire, l'espai.

Ben aviat l'esguard obert i acollidor de les seves masies es veuria cada cop més encerclat per un sens fi de noves, capricioses construccions, escrupolosament vallades segons fites ben concretes, i de minúscols terra-tinents.

I a les suades generoses de la seva gent en el treball d'una terra agrada, succeiria el sistema d'especulació a l'hora de comprar i vendre: tant per pam i tant per tot, segons la norma d'un poder, d'un diner que mana.

Els mitjans de locomoció lents i rutinaris es veurien ridiculitzats per l'engabany creixent de cotxes i motos, més aviat temuts a l'hora de transitar.

I entre copes de pins ben aclarits, apareixerien teulats nous com una clapada de bolets gegants, als indrets més impensables. La gent s'hi tancaria un parell de dies la setmana per oblidar un món atabalat.

Tot un desori ben estrany per a l'habituat a viure'n la seva pau. La vall ja no dormiria amb el son dolç d'abans, ni la gent saludaria sempre a cares conegudes.

Tot això semblava dir el veí que ara anava, xino-xano, a conduir el bestiar.

Però ben mirat, també les seves paraules s'obrien a l'esperança.

Benaurada terra del Vallès que a cada cent pams s'hi troba l'encant preciós perquè hom hi faci el niu. On reguitzells de veïnats, poblets novells de soca a rel, es donen la mà, creixent d'una empenta.

Tant de bo que desvetlli als qui hi vénen l'afany de retrobar-se amb qui acull sense especulació. Que junts retrobem l'esperit serè d'una vida sana, un xic més compartida, no tan sofisticada, que fou del nostre camp, potser un temps massa llunyà.

Dels camins, avall, un guirigall de mainada, sortida estona ha de l'escola, arribava com un cant prometedor.

Anava a fosquejar. I allà baix, a sol ixent, el Montseny encalitzat semblava un nou Tibidabo d'una Barcelona monstruosa, agosarada.

DIDAC FAIG

Luis Yélamos

Jardinero

Calle Virgen de los Remedios

Casa Yélamos

Teléfono 312

SANTA EULALIA DE RONSANA

Dirección e información: CASELLAS

Tel. 870 06 89

GRANOLLERS

Taller electromecánico

Bobinaje de motores

Cargas de batería

Instalación del automóvil

Reparación general de lavadoras

Juan Vilaró

Frente La Sala

SANTA EULALIA DE RONSANA